

RECHTSPRAAK

Connexxion Openbaar Vervoer/werknemer

Wens tot eenduidige toepassing reiskostenregeling geen zwaarwichtig belang voor (eenzijdige) wijziging van arbeidsvoorwaarden.

Werknemer die zelf geen gehoor geeft aan oproep, kan achteraf geen grotere arbeidsomvang claimen dan hetgeen contractueel overeengekomen.

Werknemer is met ingang van 1 mei 1992 voor onbepaalde tijd als buschauffeur in dienst getreden bij een rechtsvoorgangster van Connexxion voor ten minste 15 uur per week. Bij brief van 7 juni 2000 van Connexxion aan werknemer, die toen gemiddeld bijna 25 uur per week werkte, is overeengekomen dat hij voor onbepaalde tijd acht uur per week zou gaan werken en alleen op zaterdagen en zondagen beschikbaar zou zijn voor het verrichten van zowel fulltime als parttime chauffeursdiensten. Connexxion heeft meermalen aangeven dat werknemer feitelijk meer uren maakt en aangeboden zijn contractsomvang in die zien aan te passen, maar werknemer heeft dit geweigerd. Hij vond de flexibiliteit belangrijk(er). Met werknemer zijn afwijkende afspraken gemaakt inzake de reiskostenvergoeding. Afspraken die afwijken van de CAO Vervoer. Nadat in 2006 de wijze van reiskosten declareren ter discussie komt te staan en de zaken juridiseren, wordt werknemer minder opgeroepen. Hij vordert achterstallig loon vanaf januari 2006. De kantonrechter heeft een groot deel van de vordering toegewezen (€ 33.600 bruto wegens van het onthouden van extra werk over de periode begin 2006 tot november 2011). Tegen dit oordeel keert Connexxion zich in hoger beroep.

Het hof oordeelt als volgt. Anders dan Connexxion stelt hoefde werknemer de wijziging van de reiskostenvergoeding niet te accepteren. De wens om te komen tot een eenduidige toepassing van een regeling binnen Connexxion is naar het oordeel van het hof onvoldoende zwaarwichtig om een eenzijdige wijziging te forceren. Dat Connexxion daarbij een afbouwregeling heeft getroffen, brengt geen wijziging in het oordeel van het hof.

Wat de loonvordering betreft, oordeelt het hof als volgt. Connexxion heeft tegen deze vorderingen van werknemer onder meer aangevoerd dat hij in verband met het feit dat hij tijd vrij wilde houden voor zijn werkzaamheden als muzikant welbewust heeft gekozen voor een laag aantal contracturen. Bovendien is geregeld voorgekomen, aldus Connexxion, dat werknemer als er extra werk was, geen gevolg heeft gegeven aan oproepen. Daar komt bij dat werknemer geen gebruik heeft gemaakt van de in artikel 9 lid 2 van de cao voorziene

mogelijkheid telkens na het verloop van een kwartaal het deeltijdpercentage te verhogen tot de feitelijk over het achterliggende kwartaal gemiddeld verrichte arbeidstijd. Het hof is dan ook van oordeel dat werknemer niet enerzijds kan afzien van de in de cao voorziene mogelijkheid zijn vaste aantal contractsuren te verhogen en, wanneer hem dat uitkomt, geen gevolg zou geven aan oproepen en anderzijds tegelijkertijd aanspraak wil maken op salaris over uren gedurende welke hij naar hij stelt wel had willen werken. De grieven van Connexxion slagen zodat het vonnis zal worden vernietigd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-12-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:4659

Zaaknummer: 200.109.546/01

Rechters: S.F. Schütz, A.M.A. Verscheure en M.L.D. Akkaya

Advocaten: E.J. Nieuwenhuys en J.A.M. van de Sande

Wetsartikelen: 7:610b BW, 7:611 BW en 7:613 BW